Як холодно! Акація цвіте.
Стоїть, як люстра, над сирим асфальтом.
Сумної зірки око золоте,
і електричка скрикнула контральто.

Я тихо йду. Так ходять скрипалі,
не сколихнувши музику словами.
Єдина мить — під небом на землі
отак побути наодинці з Вами!

Ви теж, мабуть, десь тихо ідете.
Страждання наше чисте і терпляче.
Як холодно!.. Акація цвіте.
Як холодно! Душа за Вами плаче.